

جمهوری اسلامی ایران

بنام

شماره ۴۸۵ و ۸۱۳

تاریخ ۲۶/۴/۸۱

پیوست

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

عطف به نامه های شماره ۲۰۰۵- ق مورخ ۱۳۸۱/۲/۷ و شماره ۱۴۵۱- ق مورخ ۱۳۸۰/۹/۱۲ و پیرو نامه های شماره ۸۱/۳۰/۳۵۴ مورخ ۱۳۸۱/۲/۱۶ و شماره ۸۰/۲۱/۲۸۷۹ مورخ ۱۳۸۰/۱۰/۲:

« لایحه اصلاح قانون تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب . »

که با اصلاحاتی درجمله مورخ سوم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و یک به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است در جلسات شورای نگهبان مطرح شد که نظر شورا بشرح زیر اعلام می گردد.

۱- حصر دادگاههای مذکور در ماده (۱) به دادگاههای عمومی و اختصاصی دادگستری موجب مشخص نشدن وضعیت دادگاه ویژه روحانیت است بایدوضع این دادگاه روشن شود تا اظهار نظر میسر گردد.
۲- با توجه به مذاکرات منقول از کمیسیون امور قضائی و حقوقی مجلس شورای اسلامی بقاء ایراد بند (۱۰) در شورای نگهبان رأی لازم را نیاورد لکن هرگاه منظور این باشد که بعد از گذشت یک ماه رئیس قوه قضائیه هم نتواند رأی به خلاف بین بودن بدهد و پرونده را به مرجع صالح ارجاع نماید این ممنوعیت خلاف شرع می باشد.

۳- چون در تبصره (۴) هیچگونه تغییری بعمل نیامده لذا ایراد بند (۱۲) به قوت خود باقی است.
۴- در خصوص جرائم منافی عفت مشمول حد (زنا و لواط) چنانچه موضوع اهم دیگری مانند آدم ربایی، یا بانده فساد، یا مفاسد و یا ضرورت، بهتر دیگری مطرح نباشد رسیدگی برای کشف و اثبات جرم توسط غیر قاضی پرونده خلاف موازین شرع می باشد.

۵- ارجاع امور قضائی به مدیر دفتر دادگاه که ابلاغ قضائی ندارند خلاف موازین شرع است.
تذکره: با توجه به اینکه قانون آئین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور کیفری مصوب ۱۳۷۸/۶/۲۸ آزمایشی (به مدت سه سال) می باشد و در تاریخ ۱۳۸۱/۶/۲۸ مهلت آن پایان می پذیرد لازم است تشکیلات، حدود مهلت وظائف و اختیارات دادرسیها برای بعد از تاریخ اخیر الذکر مشخص گردد.

دبیر شورای نگهبان
احمد جنتی

۱۳۸۱